

Sygn. akt IV Ka 677/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lech Mużyło
Sędziowie	SO Andrzej Środek (spr.) SO Andrzej Grochmal
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Bożeny Ławrowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 r.

sprawy **K. M. (M.)**

oskarżonego o przestępstwa z art. 244 k.k. i art. 276 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 25 lipca 2012 r. sygn. akt VIII K 406/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20,00 złotych kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 120,00 złotych opłaty za II instancję.

Sygn. akt IV Ka 677/12

UZASADNIENIE

Oskarżony K. M. stanął pod zarzutem tego, że:

I. w dniu 06.01.2012 r. w L. na ul. (...) kierował samochodem marki F. (...) numer rejestracyjny (...) wbrew zakazowi Sądu od dnia 16.06.2011 r. do - bezterminowo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie sygn. akt II K 2708/10,

tj. o czyn z art. 244 k.k.,

II. w okresie od czerwca 2011 r. do 06.01.2012 r. w G. ukrywał dokument prawa jazdy nr (...) będąc zobowiązanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie Wydział II Karny sygn. akt II K 2708/10 do jego zwrotu w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się tego wyroku,

tj. o czyn z art. 276 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2012 roku Sąd Rejonowy w Legnicy w sprawie o sygnaturze akt VIII K 406/12:

I. uznał oskarżonego K. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 244 k.k., z tym ustaleniem, że zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych został orzeczony na okres jednego roku i za to na podstawie art. 244 k.k. orzekł wobec niego karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznał oskarżonego K. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 276 k.k. i za to na podstawie art. 276 k.k. orzekł wobec niego karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonemu wymierzone mu kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w dniu 26.04.2012 r.;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90 (dziewięćdziesięciu) złotych i wymierzył mu opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

Wyżej wymieniony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego K. M. zaskarżył jego obrońca.

Apelacja zarzucała rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego K. M. kary bezwzględnej pozbawienia wolności

w sytuacji, gdy okoliczności podmiotowe jak i przedmiotowe sprawy tj. przyznanie się oskarżonego do winy od początku postępowania, a także przyczyny i czasokres nierespektowania zakazu prowadzenia pojazdu oraz zwrotu prawa jazdy przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary grzywny i wносиła o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł ewentualnie

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Obrońca w swojej apelacji podnosił, iż oskarżony mając świadomość obowiązku zwrotu dokumentu w postaci prawa jazdy, nie wydał go uprawnionemu organowi z uwagi na długotrwały pobyt za granicą w celach zarobkowych.

Ten argument, podnoszony przez obrońcę zdaniem sądu odwoławczego, nie może zasługiwać na uwzględnienie, bowiem trudno wyobrazić sobie sytuację, by oskarżony od czasu orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych 16 czerwca 2011 roku nie miał możliwości do zwrotu posiadanego dokumentu prawa jazdy zwłaszcza, że był do tego wzywany przez uprawniony organ administracji. W tym sanie rzeczy trafnie przyjmuje sąd

I instancji, iż oskarżony wykazał się rażąco lekceważeniem obowiązującego porządku prawnego i pomimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jechał samochodem, a po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy policji do kontroli drogowej świadomie posługiwał się dokumentem prawa jazdy, którym nie miał prawa rozporządzać.

Zachowanie oskarżonego wskazuje na działanie umyślne i liczył na to, iż posiadając przy sobie oryginalne prawo jazdy funkcjonariusze policji zaniechają sprawdzenia czy w ewidencji osób pozbawionych uprawnień do kierowania pojazdami on figuruje.

Należy zauważyć, że gdyby funkcjonariusze zaniechali wyżej wymienionej czynności, to oskarżony bez żadnych konsekwencji prawnych skorzystałby z uprawnień, które mu nie przysługiwały. To jednorazowe zdarzenie świadczyć może również o tym, choć jest to założenie hipotetyczne, że takie działania oskarżonego nie były odosobnione, gdyż normalnym jest, że osoba posiadając przy sobie prawo jazdy korzysta przy wykonywaniu codziennych obowiązków z pojazdu mechanicznego jakim jest samochód.

Mając na uwadze powyższe okoliczności jak i prawidłowe ustalenia sądu I instancji co do stanu faktycznego, stwierdzić należy, że sprawstwo i wina oskarżonego w przedmiocie zarzucanych mu czynów nie może budzić wątpliwości. Orzeczona wobec niego kara o charakterze bezwzględny uwzględnia dotychczasową postawę oskarżonego, który był wielokrotnie karany za różnego rodzaju przestępstwa, a jego zachowanie wykazuje rażące lekceważenie dla obowiązującego porządku prawnego i może świadczyć o tym, iż nie chce on stosować się w przyszłości do orzeczonego środka karnego.

Sąd odwoławczy dzieląc argumenty zawarte w uzasadnieniu orzeczenia sądu I instancji uznał, iż kara wymierzona oskarżonemu jest współmierna i proporcjonalna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów i czyni zadość zarówno prewencji ogólnej jak i szczególnej, jak również spełni swą rolę w ramach racjonalizacji sprawiedliwościowej.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20,00 złotych kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i wymierzono mu 120,00 złotych opłaty za II instancję.